

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

27 ianuarie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Răileanu Petru în numele inculpatului, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Buiucani din 09 iunie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 octombrie 2015, în cauza penală privindu-l pe

Romanciuc Alexandru Oleg, născut la 10 iulie 1994, originar din s. Scumpia r-l Fălești, domiciliat în mun. Chișinău str. Neculce 3/2 ap. 4

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 30.10.2014-09.06.2015
2. instanța de apel: 20.07.2015-29.10.2015
3. instanța de recurs: 17.12.2015-27.01.2016

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 09 iunie 2015, în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, Romanciuc Alexandru Oleg, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. art. 27, 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, la 3 ani 2 luni închisoare;
- art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, la 4 ani închisoare.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate i-a fost stabilit pedeapsă definitivă de 4 ani 8 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

2. Potrivit sentinței, s-a constatat că, Romanciuc A. la data de 12 iulie 2014, în jurul orei 11.30, aflându-se pe str. Calea Ieșilor, 5 mun. Chișinău, urmărind scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, intenționat i-a sustras din mâna lui Leberdiuc Nadejda, portmoneul acesteia la prețul de 100 lei, în care se aflau bani în sumă de 350 lei și permisul de călătorie în transportul public, în urma cărui fapt a intrat în posesie și a însușit portmoneul dat.

Tot el, la data de 13 iulie 2014, în jurul orei 10.20, având scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, cu intenție directă, din motive de cupiditate, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, aflându-se pe str.

Calea Ieșilor, 3 mun. Chișinău și observând-o pe Jantovan Tatiana, i-a smuls din mână acesteia portmoneul, la prețul de 15 lei, în care se aflau bani în sumă de 470 lei și 50 dolari SUA, care conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei, pentru acea perioadă constituia suma de 733,66 lei, după ce cu bunul și banii sustrași a părăsit locul comiterii infracțiunii într-o direcție necunoscută, cauzând părții vătămate Jantovan T. daună considerabilă în sumă totală de 1.218,66 lei.

La fel, Romanciuc A., la data de 13 iulie 2014, în jurul orei 06.40, având scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, dându-și seama de acțiunile sale prejudiciabile și dorind în mod conștient survenirea acestor urmări, acționând cu intenție directă, aplicând violența nepericuloasă pentru viața sau sănătatea persoanei, s-a apropiat de Hodanenco Alifreda, pe care a împins-o din spate și în mod deschis din mână i-a smuls geanta, în care se aflau mijloace bănești în sumă de 15 lei, cheile de la apartament și legitimația de pensionar pe numele ultimei, după care a dispărut într-o direcție necunoscută, prin ce i-a cauzat părții vătămate prejudiciu material în proporții considerabile, în sumă totală de 115 lei.

Ulterior, la data de 16 iulie 2014, în jurul orei 13.20, Romanciuc A. având scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, cu intenție directă, din motive de cupiditate, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, aflându-se pe str. Ion Creangă 4, mun. Chișinău și observând-o pe Culeac Liuba, i-a smuls din mână acesteia un portmoneu din piele la prețul de 400 lei, în care se aflau bani în sumă de 300 lei, după ce cu bunul și banii sustrași a părăsit locul comiterii infracțiunii într-o direcție necunoscută, cauzând părții vătămate Culeac L. daună considerabilă, în sumă totală de 700 lei.

De asemenea, Romanciuc A. la data de 19 iulie 2014, în jurul orei 11.00, aflându-se pe str. O. Ghibu 7, mun. Chișinău, acționând cu intenție directă și urmărind scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, în mod deschis a încercat să sustragă de la gâtul lui Snegureac Oxana, lăntișorul cu pandantiv din aur, în valoare de 3.500 lei, iar de pe umărul drept geanta acesteia în valoare de 300 lei, unde se aflau actele personale, bani în sumă de 400 lei și o cartelă bancară eliberată de BC „FinComBank” SA, însă din motive independente de voința sa, Romanciuc A. nu a dus până la capăt intențiile sale criminale de a dobândi și obține posibilitatea reală de a dispune de bunurile sustrate, din motiv că partea vătămată Snegureac O. a opus rezistență violentă, iar prin acțiunile acestuia puteau fi cauzate ultimei o daună materială considerabilă, în sumă totală de 4.200 lei.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, faptele inculpatului Romanciuc A. au fost calificate *de drept* în baza art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal și anume – *jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșită cu cauzarea de daune în proporții considerabile*; în baza art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal – *jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșit cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei, cu cauzarea de daune în proporții considerabile*; precum și în baza art. art. 27, 187 alin. (2) lit. f) Cod penal și anume – *tentativa de jaf, adică sustragerea deschisă*

a bunurilor altei persoane, săvârșită cu cauzarea de daune în proporții considerabile, care din cauze independente de voința făptuitorului acesta nu și-a produs efectul.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Răileanu Petru în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea parțială a acesteia, în partea stabilirii pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Romanciuc A., să fie condamnat în baza:

- art. art. 27, 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, la 3 ani 2 luni închisoare;

- art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, la 3 ani 6 luni închisoare.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate a-i stabili pedeapsă definitivă 4 ani închisoare, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, suspendându-i condiționat executarea pedepsei pe un termen de probă de 1 an, fără amendă.

În motivarea apelului a invocat că:

- pedeapsa aplicată inculpatului este incorect individualizată, mai ales că reieșind din declarațiile expertului Cazacu V., acesta nu prezintă careva pericol pentru societate;

- instanța de judecată nu a luat în considerație personalitatea inculpatului, care nu are antecedente penale, are loc permanent de trai pe teritoriul țării, de circumstanța atenuantă - recunoașterea vinei, careva circumstanțe agravante nu au fost stabilite, paguba materială fiind restituită părților vătămate;

- în privința inculpatului sunt întrunite toate temeiurile pentru aplicarea pedepsei mai blânde în baza art. 90 Cod penal, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 octombrie 2015, a fost respins apelul declarat ca nefondat și menținută sentința.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel verificând prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, probele administrate la etapa de urmărire penală și cercetare judecătorească în prima instanță, a constatat că această instanță a stabilit o corectă situație de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatului încadrarea juridică corespunzătoare.

Instanța de apel a notat, că autorul apelului este de acord cu starea de fapt stabilită de prima instanță, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, criticând hotărârea primei instanțe referitor doar la aplicarea pedepsei sub formă de închisoare pe termen de 4 ani 8 luni cu executare în penitenciar de tip semiînchis, solicitând că față de Romanciuc A. să fie aplicată o pedeapsă cu suspendare condiționată, pe un termen de probă, conform art. 90 Cod penal.

Prin urmare, instanța de apel a reținut că inculpatul a fost învinuit pentru comiterea a patru infracțiuni de jaf, prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. e) și f) Cod penal, și o infracțiune de tentativă la jaf, prevăzută de art. 27, 187 alin. (2) lit. f) Cod penal. Astfel, prin prisma art. 33 și art. 114 Cod penal, inculpatul a comis un concurs de infracțiuni, iar prima instanță urma să-l recunoască vinovat pe fiecare infracțiune în parte și respectiv să-i numească pedeapsa pentru fiecare infracțiune în parte în baza art. 84 Cod penal, stabilindu-i pedeapsa definitivă

pentru concurs de 5 infracțiuni prin cumul al pedepselor aplicate, însă prima instanță a încadrat acțiunile inculpatului într-o singură infracțiune de jaf (art. 187 alin. (2) Cod penal) și tentativă de jaf (art. 27, 187 Cod penal), stabilindu-i pedeapsa definitivă prin concurs numai pentru două infracțiuni. Așadar, ținând cont de faptul că procurorul nu a atacat cu apel sentința, aceasta fiind atacată cu apel numai de către apărătorul inculpatului și învederând prevederile art. 409-410 Cod de procedură penală, instanța de apel soluționând cauza, fără a crea o situație mai gravă pentru persoana care a declarat apel, l-a judecat în limitele cerințelor înaintate de către avocatul Răileanu Petru în numele inculpatului, fără a agrava situația ultimului în propriul apel.

În viziunea instanței de apel, prima instanță la stabilirea pedepsei, a ținut cont de limitele de pedeapsă prevăzute de lege pentru faptele săvârșite, dar și de criteriile de individualizare a pedepsei, prevăzute de art. 7, 75, 76-78 Cod penal și anume de gravitatea infracțiunilor săvârșite, ce fac parte din categoria celor grave, de motivul acestora - scopul de cupiditate, de persoana celui vinovat, de circumstanțele atenuante - recunoașterea săvârșirii faptelor indicate în rechizitoriu, lipsa circumstanțelor agravante.

Totodată, instanța de apel a considerat că prima instanță, analizând concursul de împrejurări, în urma reducerii limitelor minime și maxime de pedeapsă cu o treime și stabilind noua limită, a conchis corect că prin prisma art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare în baza art. art. 27, 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, la 3 ani 2 luni închisoare și în baza art. 187 alin. (2) lit. e), f) penal, la 4 ani închisoare, aplicând și prevederile art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumularea parțială a pedepselor aplicate, pentru concurs de infracțiuni, stabilindu-i astfel pedeapsa definitivă de 4 ani 8 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, fără amendă.

Argumentele apărătorului ce ține de aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani și 6 luni privațiune de libertate cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, în opinia instanței de apel, au fost corect și legal respinse de către prima instanță, deoarece scopul prestabilit al legii penale va fi atins pe deplin, în cazul stabilirii inculpatului a unei pedepse privative de libertate. Mai mult ca atât, urmările prejudiciabile ale faptei comise de către inculpat prevalează circumstanțele atenuante și anume fiind comise cinci infracțiuni de jaf, prin care au fost cauzate prejudicii materiale reale părților vătămate, de asemenea fiind reținute și declarațiile expertului judiciar – psihiatru de categorie superioară, Cazacu V., din care rezultă că în prezent inculpatul prezintă pericol social.

La fel, instanța de apel a menționat, că în contextul activității infracționale a lui Romanciuc A., care a comis 5 infracțiuni, se indică la predispunerea ultimului spre încălcarea normelor penale, iar aplicarea unei pedepse mai blânde, neprivative de libertate, nu va atinge scopul legii penale și nu va face posibilă conștientizarea gradului prejudiciabil al infracțiunilor săvârșite, corectarea și reeducarea inculpatului.

6. Hotărârile judecătorești sânt atacate cu recurs ordinar de către avocatul Răileanu Petru în numele inculpatului, prin care solicită casarea parțială a acestora, în partea stabilirii pedepsei, cu rejudecarea cauzei în această parte și adoptarea unei noi hotărâri prin care Romanciuc A. să fie condamnat în baza: art. 27, 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, la 3 ani 2 luni închisoare, fără amendă; art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, la 3 ani 6 luni închisoare, fără amendă. În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate a-i numi pedeapsă definitivă 4 ani închisoare, cu aplicarea art. 90 Cod penal, suspendându-i condiționat executarea pedepsei pe un termen de probă de 1 an, fără amendă.

În motivarea recursului autorul invocă argumente identice cu cele invocate în apel.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat, considerând că urmează a fi respins ca inadmisibil, deoarece este vădit neîntemeiat, iar criticile formulate de recurent nu conțin indicii a careva erori de drept. La stabilirea pedepsei, instanțele de judecată nu au stabilit careva circumstanțe atenuante sau excepționale ce ar permite aplicarea față de acesta a unei pedepse mai blânde cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sânt vădit neîntemeiate.

Recurentul își întemeiază recursul în baza pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, ce prevede că, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Totodată, instanța de recurs atestă că recurentul nu contestă starea de fapt stabilită de către instanțele de judecată și nici încadrarea juridică a acțiunilor acesteia, din care considerente Colegiul nu se va expune referitor la aceste aspecte.

Din conținutul recursului, Colegiul penal reține că, recurentul critică hotărârile judecătorești invocând aceleași motive identice cu cele invocate în apel, consideră că inculpatului urma să-i fie aplicată o pedeapsă neprivativă de libertate cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, ținând cont și de prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Analizând temeiul invocat pentru recurs, în raport cu circumstanțele și lucrările dosarului, Colegiului penal consideră, că în prezenta speță acesta nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, iar instanțele de judecată au adoptat hotărâri, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61 și 75 Cod

penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei în privința inculpatului, stabilită conform sancțiunilor de art. 27, 187 alin. (2) lit. f) Cod penal și art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, ținând cont și de prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Prin urmare, Colegiul penal statuează că în cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis această infracțiune, având deplină libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

De asemenea, Colegiul evidențiază că, inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat judecarea cauzei în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, prin urmare prima instanță a admis această solicitare și a examinat cauza în procedura simplificată în corespundere cu prevederile legale.

În continuare, la aplicarea pedepsei inculpatului în privința căruia a fost admisă procedura simplificată de judecare pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, instanța urmează să ia în considerare atât prevederile din alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală, cât și prevederile art. 75-88 din Cod penal care reglementează modalitatea individualizării pedepselor persoanelor condamnate.

În acest context, conform alin. (1) art. 75 Cod penal, persoanei recunoscută vinovată de săvârșirea unei infracțiuni, inclusiv prin procedura de judecare în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea Specială a prezentului Cod și în conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal, aplicate prin prisma prevederilor alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată va ține cont de gravitate infracțiuni săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

Potrivit alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor imputate în rechizitoriu și a solicitat judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale, solicitare care a fost admisă de către instanță prin încheiere, beneficiază de reducere cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.

Din motiv că, legiuitorul nu a concretizat din care limite urmează a fi redusă pedeapsa – din limita maximă sau minimă, prevăzută în sancțiune, prin Hotărârea Plenumului CSJ nr. 13 cu privire la aplicarea prevederilor art. 364¹ Cod de

procedură penală de către instanțele judecătorești din 16.12.2013, analizând sintagma „*limitelor de pedeapsă prevăzută de lege*”, a fost dedus că legiuitorul a avut în vedere că pedeapsa, în cazul în care este închisoarea, se reduce cu o treime din maximul și din minimul prevăzut de sancțiune, stabilindu-se noi limite cu care trebuie să opereze instanța de judecată la stabilirea pedepsei inculpatului.

În prezenta cauză supusă judecării, instanța de recurs reține că, sancțiunea în baza căruia a fost condamnat inculpatul, prevede conform art. art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, pedeapsă cu închisoare de la 5 la 7 ani, iar conform art. 27, 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, pedeapsă cu închisoare de la 5 la 7 ani, însă urmează să se țină cont de prevederile art. 81 alin. (3) Cod penal.

În prezenta cauză penală, prima instanță a reținut ca circumstanțe atenuante, conform art. 76 Cod penal – recunoașterea săvârșirii faptelor indicate în rechizitoriu, Colegiul penal relevă că, recunoașterea vinovăției care atrage incidența procedurii simplificate, nu poate valorifica ca o circumstanță atenuantă judiciară prevăzută de art. 76 alin. (1) lit. f) Cod penal, deoarece ar însemna că aceleași situații de drept să i se acorde o dublă valență juridică (*pct. 35 Hotărârea Plenului CSJ nr. 13 cu privire la aplicarea prevederilor art. 364¹ CPP de către instanțele judecătorești din 16.12.2013*). Deci în speța dată, nu poate fi reținute ca circumstanță atenuantă – recunoașterea săvârșirii faptelor indicate în rechizitoriu.

Prin urmare, în speța dată, în conformitate cu alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală, prin reducerea limitelor minime și maxime de pedeapsă cu o treime, se stabilește noua limită minimă și maximă de pedeapsă sub formă de închisoare. Totodată, în cauză nu sunt prezente circumstanțe atenuante și agravante, prevăzute de art. 76, 77 Cod penal.

Colegiul reiterează, că este prerogativa instanței de judecată să aprecieze că scopul pedepsei poate fi atins chiar și fără executarea efectivă a acesteia. Astfel, în formarea convingerii, Colegiul penal menționează, că instanța de judecată ține cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege, inclusiv are în vedere întreaga conduită a inculpatului înainte de săvârșirea faptei, după săvârșirea faptei, în timpul judecării, precum și alte aspecte ce privesc personalitatea infractorului, bazându-se pe materialele cauzei administrate în cadrul cercetării judecătorești. Așadar, prin îndeplinirea condițiilor prevăzute de lege nu se creează un drept pentru inculpat, ci doar o vocație a acestuia la această măsură de individualizare judiciară a pedepsei.

Totodată, în speța dată urmează să se țină cont și de alte împrejurări constatate din materialele cauzei și anume: săvârșirea de către inculpat a unei infracțiuni grave de motivul acestora – scopul de cupiditate, au fost comise 5 infracțiuni de jaf, declarațiile expertului Cazacu Vasile, șef de secție, psihiatru, expert judiciar de categorie superioară “*în prezent inculpatul prezintă pericol social pentru societate*” (f.d. 175-178 v. 1). Din care motive, Colegiul penal, consideră nefondate alegațiile părții apărării, precum că instanțele de fond incorect au individualizat pedeapsa inculpatului, urmând ai aplica prevederile art. 90 Cod penal – executarea condiționată a pedepsei.

Având în vedere toate aceste împrejurări, în opinia Colegiului, prima instanță, precum și cea de apel nu erau obligate să-i aplice inculpatului limita minimă a pedepsei prevăzute cu închisoare. Instanța de recurs consideră că, pentru săvârșirea infracțiunilor imputate prin rechizitoriu inculpatului, prin aplicarea prevederilor art. 84 alin. (1) Cod penal, pedeapsa stabilită acestuia, mai aproape de limita maximă prevăzută de pedeapsa respectivă a infracțiunii imputate - 4 ani 8 luni închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis, este echitabilă și se încadrează în limitele prevăzute de lege și rigorile stipulate de alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală.

Așadar, Colegiul statuează că, termenul pedepsei stabilit inculpatului de către instanțele de judecată și modalitatea de executare a acesteia, a fost individualizată corect și în așa fel încât persoana vinovată să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare, iar aplicarea unei pedepse mai blânde, poate încuraja pe viitor săvârșirea altor infracțiuni.

În aceste condiții, Colegiul penal, consideră că n-a fost constatată prezența în speța examinată a careva erori de drept, ce ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Având ca reper cele menționate, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul, Răileanu Petru, în numele inculpatului, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Răileanu Petru în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 octombrie 2015, în cauza penală privindu-l pe **Romanciuc Alexandru Oleg**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la data de 17 februarie 2016.

Președinte:

Gordilă Nicolae

Judecător

Covalenco Elena

Judecător

Diaconu Iurie